

GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE

tweede meervoudige belastingkamer

9 november 2000

nummer BK-96/01932

rwo

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Ondernemingen Y van de Belastingdienst, betreffende na te noemen naheffingsaanslag en beschikking.

1. Naheffingsaanslag, beschikking omtrent kwijtschelding van de verhoging en bezwaar

1.1 Aan belanghebbende is, gedagtekend 1 december 1995, over het tijdvak van 1 januari 1994 tot en met 30 juni 1995 een naheffingsaanslag in de loonbelasting en de premie volksverzekeringen opgelegd. In deze naheffingsaanslag is een verhoging van 100 percent begrepen, waarvan de Inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking geen kwijtschelding heeft verleend. De naheffingsaanslag beloopt f 838.374, waarin een bedrag van f 419.187 aan enkelvoudige belasting en premie is begrepen.

1.2 De tegen de naheffingsaanslag en de beschikking gerichte bezwaren van belanghebbende zijn bij de bestreden uitspraak afgewezen.

2. Loop van het geding

2.1 Belanghebbende is op 4 juli 1996 van de bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het hof. In verband daarmee is door de griffier een griffierecht geheven van f 75. Het beroepschrift is op 21 april 1997 gemotiveerd. De Inspecteur heeft op 1 december 1997 een verzoekschrift opgesteld.

2.2 De eerste mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad ter zitting van het Gerechtshof van 4 maart 1999, gehouden te Den Haag. Aldaar is verschenen mevrouw mr. A namens de Inspecteur, tot haar bijstand vergezeld van B.

2.3 Belanghebbende, noch zijn gemachtigde (de indiener van het beroepschrift) die door de griffier bij aangetekende brief, ter post bezorgd op 10 februari 1999, in kennis is gesteld van plaats, dag en uur van de mondelinge behandeling der zaak, is ter zitting verschenen.

2.4 Uit tijdens en na de zitting van de Inspecteur verkregen informatie is gebleken dat de indiener van het beroepschrift niet meer als de gemachtigde van belanghebbende optrad.

2.5 Vervolgens heeft op 24 juni 1999 een tweede mondelinge behandeling van de zaak plaatsgehad. Aldaar zijn verschenen belanghebbende, tot zijn bijstand vergezeld van C en D alsmede namens de Inspecteur mevrouw E, tot haar bijstand vergezeld van B en F.

2.6 Aan het einde van de mondelinge behandeling hebben partijen te kennen gegeven nog met elkaar in overleg te willen treden om te trachten alsnog overeenstemming te bereiken. Het hof heeft hiermee ingestemd en aangekondigd schriftelijk uitspraak te zullen doen als partijen op 1 september 1999 geen overeenstemming zouden hebben bereikt. Bij brief van 31 augustus 1999 heeft de Inspecteur het hof laten weten dat partijen niet nader tot elkaar waren gekomen.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding en het ter zitting verhandelde is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de wederpartij niet of onvoldoende weersproken, het volgende komen vast te staan:

3.1 Belanghebbende dreef in het onderwerpelijke tijdvak in de vorm van een eenmanszaak onder de naam G een horeca-onderneming aan de a-sstraat 1 te W (hierna: de grillroom).

3.2 De grillroom bestond uit een keuken, een bar, een ruimte voor gasten en een terras. In december 1994 is de grillroom verbouwd en in verband daarmee drie weken gesloten geweest. Met de verbouwing is de keuken en de barruimte vergroot. De capaciteit voor gasten is toen niet in belangrijke mate uitgebreid.

3.3 Tot aan de verbouwing was H bedrijfsleider bij de grillroom. Na zijn weigering gedurende de verbouwing verlof op te nemen, is hij door belanghebbende ontslagen. Het arbeidscontract tussen belanghebbende en H is op 21 maart 1995 door de kantonrechter ontbonden. Daarbij is aan H een schadevergoeding toegekend ter hoogte van een maandsalaris.

3.4 Tot november 1994 was het personeel bij belanghebbende in dienst. De administratie dienaangaande werd gevoerd door I B.V. De aangiften loonbelasting werden door belanghebbende zelf ondertekend.

3.5 Vanaf november 1994 waren alleen nog enkele personeelsleden bij belanghebbende in dienst, onder wie de bedrijfsleider, een serveerster en incidenteel wat schooljongens of -meisjes die wat wilden bijverdienen. Overig personeel was sinds november 1994 formeel in dienst van J B.V. (hierna: het uitzendbureau). Dit betrof zogenoemde 'pay-roll' dienstverlening.

3.6 Personeel dat belanghebbende in dienst wilde nemen, sloot met het uitzendbureau een overeenkomst. Verder moest dat personeel zich bij het uitzendbureau legitimeren en een loonbelastingverklaring invullen. Belanghebbende betaalde wekelijks het loon uit als een voorschot op het netto door het uitzendbureau te betalen loon. Belanghebbende deed elke vier weken per werknemer een opgave van het per week gewerkte aantal uren aan het uitzendbureau. Het uitzendbureau betaalde de voorschotten aan belanghebbende terug en zorgde verder voor aangifte en afdracht van loonbelasting en sociale premies. Het uitzendbureau maakte per werknemer voor elke gewerkte week een loonstrook op, die in duplo naar belanghebbende werd gestuurd. Belanghebbende tekende een exemplaar en stuurde dat terug aan het uitzendbureau. Belanghebbende ontving voor deze dienstverlening van het uitzendbureau elke vier weken een rekening.

3.7 In de loonadministratie van belanghebbende en in die van het uitzendbureau is over 1994 in totaal 8.819 uren, en over het eerste halfjaar van 1995 in totaal 5.402 uren aan loon geboekt.

3.8 In de bar was een kassa aanwezig, welke was geleverd door Anker Data Systeem B.V., van het type 44.4001. Elke medewerker van de bediening had gedurende een dienst een eigen 'X'-codesleutel van de kassa, welke sleutel moest worden gebruikt om de aan de gasten in rekening gebrachte bedragen aan te kunnen slaan. De kassa hield alle aangeslagen bedragen per X-code bij.

Bij het einde van een dienst maakte de medewerker een zogenoemde X-afslag, waarmee de omzet van die medewerker werd berekend. Aan de hand van deze totaaltelling werd bepaald welk bedrag de medewerker moest afdragen. Fooien mochten worden behouden. Bij een X-afslag werden de omzetgegevens in de kassa niet gewist. De totale omzet over een bepaalde periode kon worden berekend met een zogenoemde Z-afslag. Een Z-afslag werd gemaakt door degene die de beschikking had over een 'Z'-codesleutel. Dat was belanghebbende zelf of, bij afwezigheid van belanghebbende, de dan aanwezige bedrijfsleider. Nadat een Z-afslag was gemaakt, waren de omzetgegevens in de kassa gewist en stond het telwerk weer op nul. Aldus geeft een Z-afslag de omzet sinds de vorige Z-afslag weer.

3.9 Naar aanleiding van signalen dat sprake zou zijn van het structureel gebruikmaken van zogenoemde zwartwerkers, is besloten om de Douane Post V Surveillance de grillroom te laten observeren. Het doel hiervan was vast te stellen hoeveel personen er werkzaam waren, de tijden waarop gewerkt werd en de leveranties.

3.10 Van deze observatie is een rapport opgemaakt dat op 6 september 1995 door K en L, ambtenaren van de Belastingdienst op ambtsbelofte is ondertekend (hierna: het observatierapport). Een kopie van het observatierapport is als bijlage 4 bij het verzoekschrift gevoegd.

3.11 Uit het observatierapport blijkt onder meer het volgende.

3.11.1 De observatie heeft plaatsgevonden gedurende de gehele week van maandag 26 juni tot en met zondag 2 juli 1995. Er is geobserveerd gedurende de volgende perioden:

maandag 26 juni 1995:	van 09.15 uur tot 00.30 uur
dinsdag 27 juni 1995:	van 07.45 uur tot 24.00 uur
woensdag 28 juni 1995:	van 07.50 uur tot 23.30 uur
donderdag 29 juni 1995:	van 07.50 uur tot 21.30 uur
vrijdag 30 juni 1995:	van 07.50 uur tot 23.45 uur
zaterdag 1 juli 1995:	van 07.50 uur tot 02.15 uur
zondag 2 juli 1995:	van 07.50 uur tot 19.00 uur

3.11.2 Bij de observatie werd van elke werknemer bijgehouden hoe laat met het werk werd begonnen en opgehouden, althans voor zover die tijdstippen in de observatieperioden lagen. Tevens werd ter zake van leveranties bijgehouden wat er werd afgeleverd en hoe laat dat gebeurde, alsmede het kenteken en eventuele opschriften op de auto van de leverancier. Verder is op enkele tijdstippen geteld hoeveel bezoekers er waren op het terras en binnen.

3.11.3 In de observatieperiode zijn - belanghebbende meegeteld - in totaal 28 personen waargenomen die in de grillroom werkzaamheden verrichtten, als volgt te onderscheiden:

bedienend personeel:		12 personen
barpersoneel:		3 personen, onder wie belanghebbende
keukenpersoneel	(koks):	6 personen
keukenpersoneel	(schoonmakers en voorbereiders):	5 personen
schoonmakers:		2 personen

3.11.4 De per dag waargenomen werkzame personen hebben, belanghebbende uitgezonderd, in de observatieperiode in totaal ten minste de volgende aantallen uren gemaakt terwijl bij het einde van de observatie op die dag nog de volgende aantallen personen werkzaam waren:

<u>weekdag</u>	<u>uren</u>	<u>nog werkzaam bij einde observatie</u>
maandag	93 ¼	6
dinsdag	88	8
woensdag	106 ¼	11
donderdag	93 ¼	11
vrijdag	72 ¼	13
zaterdag	106 ¾	15
zondag	74	14
totaal	634 (afgerond).	

3.12 Over de observatieperiode is in de loonadministratie van belanghebbende zelf en in die van het uitzendbureau in totaal 352 uren aan loon geboekt.

3.13 Naar aanleiding van de bevindingen die zijn weergegeven in het observatierapport, heeft de FIOD/Opsporing vestiging U een nader onderzoek ingesteld. Hiervan is een ambtsedig proces-verbaal opgemaakt, nummer 12.345, dat op 11 juni 1996 is gesloten en getekend door M en N, beiden werkzaam als buitengewoon opsporingsambtenaar bij de Fiscale Inlichtingen en Opsporingsdienst van de Belastingdienst, vestiging U. Een kopie van dit proces-verbaal is als bijlage 5 bij het verzoekschrift gevoegd. Bij het proces-verbaal hoort een memorie van toelichting, die in kopie als bijlage 6 bij het verzoekschrift is gevoegd. In het proces-verbaal wordt een aantal bijlagen genoemd; kopieën daarvan zijn niet bijgevoegd.

3.14 Uit de inhoud van het proces-verbaal blijkt het volgende.

3.14.1 Op 9 oktober 1995 is tegen belanghebbende een straf rechtelijk onderzoek ingesteld, op verdenking van het doen van onjuiste aangiften loonbelasting/premie volksverzekeringen in 1994 en 1995. Op die datum is de administratie van de grillroom, voor zover aldaar en bij I B.V. aanwezig, inbeslaggenomen. Nadien zijn de volgende personen gehoord:

<u>datum</u>	<u>naam</u>	<u>hoedanigheid</u>
11-10-'95	O	directeur J B.V.
25-10-'95	X	belanghebbende/verdachte
26-10-'95	P	adjunct-directeur Q B.V.
27-10-'95	R	kelner/vervanger bedrijfsleider (mei '93 tot sept. '94)
01-11-'95	mw. S	serveerster (25 juli '94 tot eind aug. '94)
01-11-'95	mw. T	serveerster (mei '94 tot eind nov. '94)
06-11-'95	H	bedrijfsleider (17 mei '93 tot 21 mrt. '95, feitelijk tot dec. '94)
06-11-'95	mw. AA	serveerster (mei '94 tot mei '95)
07-11-'95	AB	bedrijfsleider (vanaf 22 mrt. '95)
07-11-'95	P	adjunct-directeur Q BV
08-11-'95	mw. AC	serveerster (juni/juli '95)
09-11-'95	AD	barkeeper (vanaf apr. '95)
10-11-'95	AE	kelner (juni '94 tot okt. '94)
15-11-'95	mw. AF	serveerster (vanaf dec. '94)
28-05-'96	X	belanghebbende/verdachte
30-05-'96	drs. AG	eigenaar I B.V.

3.14.2 Op 25 oktober 1995 is bij belanghebbende een aantal Z-afslagen inbeslaggenomen. Blijkens daarop door belanghebbende gemaakte aantekeningen, zouden de daarop vermelde omzetten steeds betrekking hebben op twee of drie dagen.

3.14.3 De getuigen die in het tijdvak, waarop de naheffingsaanslag betrekking heeft, bij belanghebbende werkzaam zijn geweest, hebben onder meer verklaard omtrent het aantal uren dat zij per week hebben gewerkt, het netto uurloon dat zij verdienden, de wijze waarop het loon werd uitbetaald, de personeelsbezetting en de frequentie waarmee Z-afslagen werden gemaakt.

3.14.4 Uit hun verklaringen komt naar voren dat het loon altijd contant werd uitbetaald, dat loonstroken niet of uiterst zelden werden verstrekt, en voorts - geconfronteerd met het aantal door belanghebbende aan de Belastingdienst dan wel aan het uitzendbureau

opgegeven uren - dat het werkelijke aantal gewerkte uren aanmerkelijk hoger was. Als netto loon noemden zij bedragen van f 7,00, f 9,00, f 10,50, f 12,50, en f 13,00. De meeste getuigen verklaarden dat Z-afslagen altijd dagelijks na sluitingstijd werden gemaakt dan wel dat zij niet werden geconfronteerd met X-afslagen waarvan de omzet van de vorige dag moest worden afgetrokken. Uit enkele verklaringen komt verder naar voren dat leveranciers contant of met girobetaalkaarten van klanten werden betaald.

3.14.5 De getuige H heeft verklaard over de openingstijden en de personeelsbezetting van de grillroom. Volgens deze verklaring is met betrekking tot de openingstijden onderscheid te maken tussen de zomerperiode (mei tot en met september) en de rest van het jaar. De openingstijden waren als volgt:

	zomer	rest van het jaar
op maandag van	12.00 - 04.00 uur	16.00 - 02.00 uur
op dinsdag van	12.00 - 04.00 uur	16.00 - 02.00 uur
op woensdag van	12.00 - 04.00 uur	16.00 - 02.00 uur
op donderdag van	12.00 - 05.00 uur	16.00 - 05.00 uur
op vrijdag van	12.00 - 06.00 uur	12.00 - 06.00 uur
op zaterdag van	12.00 - 06.00 uur	12.00 - 06.00 uur
op zondag van	12.00 - 05.00 uur	12.00 - 05.00 uur

De personeelsbezetting was volgens de verklaring van H als volgt.

in de zomer (alle dagen):

bediening (incl. bar)

12.00 - 16.00 uur	2
16.00 - 17.00 uur	3
17.00 - 18.00 uur	4
18.00 - sluiting	5

keuken

12.00 - 17.00 uur	2
17.00 - sluiting	3

de rest van het jaar:

bediening (incl. bar)

maandag tot en met woensdag	2
donderdag	2
vrijdag en zaterdag	3
zondag	
12.00 - 15.00	3
15.00 - 16.00	4
16.00 - 20.00	5
20.00 - sluiting	2

keuken

maandag tot en met woensdag	1
donderdag	2
vrijdag en zaterdag	3
zondag	
12.00 - 20.00	3
20.00 - sluiting	1

3.15 De Inspecteur heeft de door H genoemde openingstijden tot uitgangspunt genomen, zij het dat hij de maanden mei en september niet tot de zomerperiode rekent. Ook de door H genoemde personeelsbezetting heeft hij tot uitgangspunt genomen.

3.16 Op basis hiervan heeft de Inspecteur berekend dat in het zomerseizoen voor 804 uren per week, en voor de rest van het jaar 442 uren per week personeel in de grillroom aanwezig was. Hij heeft de volgende berekening gemaakt van het aantal uren dat zou moeten zijn verantwoord in de aangiften loonbelasting van belanghebbende en het uitzendbureau tezamen:

het hele jaar 1994:

zomerseizoen	13 x 804 =	10.452
rest van het jaar	39 x 442 =	<u>17.238</u>
		27.690
Af: 3 weken verbouwing	3 x 442 =	<u>1.326</u>
Totaal		26.364;

eerste halfjaar 1995

22 weken van 442 uren	=	9.724
4 weken van 804 uren	=	<u>3.216</u>
Totaal		12.940.

3.17 Op grond van de feitelijk in de aangiften voor de loonbelasting verantwoorde arbeidsuren (zie onder 3.7) komt de Inspecteur tot de conclusie dat in 1994 ten minste 17.545 uren en in het eerste halfjaar van 1995 ten minste 7.538 uren ten onrechte niet als loon zijn verantwoord. Rekening houdend met een gemiddeld netto uurloon van f 10,00 per uur heeft hij op grond daarvan het te weinig afgedragen bedrag aan loonbelasting en premie volksverzekeringen, met toepassing van een tarief van 60 percent, berekend op f 419.187 en dit bedrag bij belanghebbende nageheven.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

4.1 Het geschil betreft de volgende vragen.

- I. is belanghebbende terecht als inhoudingsplichtige aangemerkt?
- II. is de enkelvoudige belasting en premie juist, althans niet tot een te hoog bedrag berekend?
- III. is terecht een verhoging van 100 percent in de naheffingsaanslag begrepen, dan wel is deze terecht niet geheel kwijtgescholden?

4.2 Belanghebbende beantwoordt deze vragen ontkennend; de Inspecteur bevestigend.

4.3 Belanghebbende stelt zich - kort gezegd - op de volgende standpunten.

- (I) er was een compromis gesloten met de belastingdienst, waar de Inspecteur aan gebonden is;
- (II) J zou als inhoudingsplichtige moeten worden aangemerkt;
- (III) de Inspecteur heeft niet overtuigend bewezen dat zwarte lonen zijn uitbetaald en voorts heeft hij bij de berekening van de enkelvoudige belasting en premie onjuiste uitgangspunten gehanteerd, met name ter zake van de arbeidsbehoefte, de netto beloning en het anoniementarief;

(IV) er is geen sprake van fraude, zodat de sanctie ten onrechte is opgelegd en bovendien vormt het toepassen van een boete van 100 percent (bezien in samenhang met het anoniementarief) een schending van het ne-bis-in-idembeginsel; ook wordt uit het oog verloren dat nog een suppletieaangifte had kunnen worden gedaan als de naheffingsaanslag niet voor de afloop van het kalenderjaar 1995 zou zijn opgelegd.

4.4 De Inspecteur bestrijdt de door belanghebbende ingenomen standpunten. De Inspecteur is van mening dat uit het observatierapport en het proces-verbaal duidelijk blijkt dat belanghebbende zwarte lonen heeft uitbetaald en dat dit is gebeurd op een zodanig grote schaal dat sprake is van een ernstige respectievelijk (verhoudingsgewijs) omvangrijke fraude. Op grond hiervan is hij van mening dat belanghebbende niet de vereiste aangifte heeft gedaan zodat belanghebbende moet doen blijken dat en in hoeverre de naheffingsaanslag onjuist is. Volgens de Inspecteur is een compromis wel onderwerp van bespreking geweest, maar is dat niet bereikt.

4.5 Partijen doen hun vorenomschreven standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de stukken. Zij hebben hun standpunten ter zitting toegelicht en aldaar aan hun in de stukken gegeven uiteenzettingen nog het volgende toegevoegd:

mevrouw D:

Er is f 200.000 aangeboden. Daarover was wel degelijk telefonisch overeenstemming bereikt met F.

B:

Ik heb op 11 april 1997 een fax gestuurd naar de heer C; deze fax had de strekking dat er geen overeenstemming was omdat ik niet kon inbreken in een strafzaak die lopende was. Volgens mij is in de strafzaak het voorstel gedaan die af te kopen voor f 200.000.

E:

Belanghebbende heeft schriftelijk een compromisvoorstel gedaan. Dat hield betaling in van f 180.000. Daar is vervolgens met B over gesproken maar hij heeft het aanbod niet aanvaard. ik was in deze zaak de opvolger van B. Ik vond dat ik het aanbod niet kon aanvaarden omdat de zaak zich in de strafrechtelijke sfeer bevond en ik de strafrechter niet voor de voeten wilde lopen. Van een telefoongesprek als door mevrouw D genoemd, kan ik mij niets herinneren. Ik heb niet telefonisch over een compromis gesproken.

5. Overwegingen omtrent het geschil

5.1 Belanghebbende, op wie te dezen de bewijslast rust, heeft tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur niet aannemelijk gemaakt dat hij over de hoogte van de naheffingsaanslag en/of de mate waarin de verhoging zou worden kwijtgescholden met de Inspecteur een compromis heeft bereikt.

5.2 Naar het oordeel van het hof heeft de Inspecteur aannemelijk gemaakt dat belanghebbende gedurende het onderwerpelijke tijdvak aan de personeelsleden die in zijn restaurant werkzaam waren het loon uitbetaalde en structureel van een significant deel van dat loon geen aangifte deed bij de Belastingdienst, dan wel van een significant deel van de gewerkte uren geen opgave deed aan het uitzendbureau.

5.3 De schatting die de Inspecteur, op basis van de verklaringen van de als getuige gehoorde personen en van belanghebbende zelf, heeft gemaakt van het beloop van het niet aangegeven loon en die hij aan de naheffingsaanslag ten grondslag heeft gelegd, komt het hof geenszins onaannemelijk of onredelijk voor.

5.4 Ter zake van het, aldus als `zwart' uitbetaald aan te merken, loon is belanghebbende te bestempelen als de werkgever van degenen die dat loon hebben ontvangen en tot wie zij in dienstbetrekking hebben gestaan. Op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964, was belanghebbende voor dat loon de inhoudingsplichtige.

5.5 Het vorenstaande rechtvaardigt de conclusie dat, zoals de Inspecteur heeft gesteld, belanghebbende niet de vereiste aangifte heeft gedaan. Dit brengt met zich dat artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (tekst 1995, hierna: de AWR) toepassing moet vinden. Deze bepaling luidt:

De rechter wijst het beroep (...) af, indien de vereiste aangifte niet is gedaan, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak of de belastingaanslag onjuist is."

5.6 Dit betekent dat belanghebbende in dit geding overtuigend moet aantonen dat en in hoeverre de naheffingsaanslag onjuist is. Naar het oordeel van het hof is hij daarin niet geslaagd.

5.7 Met betrekking tot het enkelvoudige bedrag aan belasting en premie dat in de aanslag is begrepen, wijst het hof het beroep dus af.

5.8 De Inspecteur heeft aannemelijk gemaakt dat het hier gaat om een ernstige en (verhoudingsgewijs) omvangrijke fraude. Daarom is terecht in de naheffingsaanslag een verhoging van 100 percent begrepen en heeft de Inspecteur terecht van die verhoging geen kwijtschelding verleend.

5.9 Belanghebbende heeft geen stukken overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat in de strafzaak een schikking is aangeboden en dat hij daaraan heeft voldaan. Ook overigens zijn in dit geding geen feiten komen vast te staan op grond waarvan artikel 21, derde lid, van de AWR (tekst 1995), thans toepassing moet vinden.

5.10 Evenwel is het hof van oordeel dat de behandeling van het beroep - gelet op de aard van de zaak, de wijze waarop partijen deze procedure hebben gevoerd, de tijd die is verstreken tussen de aanvulling van het beroepschrift en de eerste mondelinge behandeling, alsmede de tijd die is verstreken tussen de mededeling van de Inspecteur dat partijen niet alsnog tot elkaar waren gekomen en de beslissing op het beroep - langer is geweest dan noodzakelijk en wenselijk kan worden geacht. Het hof ziet hierin aanleiding de verhoging voor een bedrag van f 94.187 kwijt te schelden, zodat de verhoging per saldo f 325.000 komt te bedragen.

5.11 Op grond van het vorenoverwogene moet op de uitspraak waarvan beroep worden beslist als hierna vermeld.

6. Proceskosten en griffierecht

6.1 Het hof ziet geen aanleiding voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in het te dezen van toepassing zijnde artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, omdat belanghebbende op al hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd in het ongelijk wordt gesteld en niet aannemelijk is dat de termijnoverschrijding, waarmee het hof ambtshalve bij zijn beslissing op het beroep rekening houdt, belanghebbende voor hogere proceskosten stelt.

6.2 Wel moet het door belanghebbende voor deze zaak betaalde griffierecht aan hem worden vergoed.

7. Beslissing

Het Gerechtshof

- vernietigt de uitspraak waarvan beroep, alsmede de voor bezwaar vatbare beschikking omtrent kwijtschelding van de verhoging,
- handhaaft de naheffingsaanslag wat betreft de daarin begrepen enkelvoudige belasting,
- besluit van de in die naheffingsaanslag begrepen verhoging een kwijtschelding te verlenen ten bedrage van f 94.187, en
- gelast de Inspecteur aan belanghebbende het door hem voor deze zaak gestorte griffierecht ad f 75 te vergoeden.

Deze uitspraak is vastgesteld op 9 november 2000 door mrs. Pieters, Vierhout en Van den Steenhoven. De beslissing is op die datum in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van de Vijver.

Van de Vijver

Pieters

aangetekend aan
partijen verzonden: 9 NOV 2000

Binnen zes weken na de verzenddatum van deze uitspraak kan daartegen beroep in cassatie worden ingesteld bij de Hoge Raad der Nederlanden. Het beroep in cassatie kan worden ingesteld door belanghebbende(n) en door de Minister van Financiën dan wel het daartoe bevoegd verklaarde bestuursorgaan. Voor nadere informatie wordt verwezen naar de aanbiedingsbrief bij deze uitspraak.